

Nr 753

Av herr **Hedin m. fl.**, om statsbidrag till befrämjande av vissa säkerhetsanordningar på fiskefartyg.

(Lika lydande med motion nr 605 i Första kammaren)

Yrkesfiskarna är i högre grad än de flesta andra yrkesgrupper utsatta för mycket stora risker under utövningen av sitt yrke. Säkerhetsfrågorna intager därför för fiskarna en framträdande roll, då det gäller att skapa trygghet till liv och egendom. Modern teknik har också på detta område gjort stora framsteg, då det gällt att skapa förutsättningar för att undvika katastrofer av skilda slag. Inte minst möjligheten att å fiskefartygen installera radiotelegrafi eller radiotelefonstationer har verksamt bidragit härtill. För underlättande av sådan installation utgår också statsbidrag med cirka 25 % av kostnaden för installationen. Detta statsbidrag har säkerligen i mycket hög grad varit en av anledningarna till att huvudparten av de svenska fiskefartygen i dag är utrustade med anordningar av detta slag.

Skulle trots allt fartyget förolyckas föreligger uppenbarligen mycket stora risker för de ombordvarandes liv. De livbåtar, vilka de mindre fiskefartygen kan vara utrustade med, är ofta för små. Det förefaller därför synnerligen angeläget att utbyta de traditionella livbåtarna mot, eller komplettera med, flottar av något slag. Flotten har den fördelen framför den vanliga livbåten, att den inte i lika hög grad är utsatt för kantringsrisk. Med hjälp av moderna material har skapats en livräddningsflotte av gummi eller plastmaterial som då den inte användes tar ytterligt liten plats på fartyget. Om flotten av någon anledning skulle behöva sjösättas, blåses den med hjälp av komprimerad luft mycket snabbt upp och torde därefter vara i det närmaste osänkbar.

De uppblåsbara flottarna betingar emellertid ett pris av mellan 3 500 och 4 000 kronor. Detta är en kostnad av den storleksordningen, att användningen av det nya livräddningsmaterialet icke fått den omfattning som skulle vara önskvärd. För att underlätta och stimulera till anskaffning av uppblåsbara livräddningsflottar anser vi därför det vara angeläget att det även för denna livräddningsdetalj kan utgå statsbidrag i motsvarande omfattning som gäller för installation av radiotelegraf eller radiotelefonstation.

Statsbidrag bör således utgå med 25 % av köpesumman dock högst 1 000 kronor per livräddningsflotte. Då det torde vara ytterligt svårt att bedöma i vilken omfattning statsbidraget kan stimulera till inköp torde ett belopp av 25 000 kronor avseende budgetåret 1966/67 vara tillfredsställande. Beloppet torde redovisas under statsverkspropositionens 9 huvudtitel punkt J 11. Med anledning av detta

torde även titeln för ifrågavarande anslag ändras till beteckningen: Befrämjande av vissa säkerhetsanordningar på fiskefartyg.

Med stöd av ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte besluta,

att titelbeteckningen å statsverkspropositionens 9 huvudtitel J 11 måtte ändras till: Befrämjande av vissa säkerhetsanordningar på fiskefartyg, samt

att till Befrämjande av vissa säkerhetsanordningar på fiskefartyg för budgetåret 1966/67 anvisa ett reservationsanslag av 90 000 kronor.

Stockholm den 26 januari 1966

Carl Eric Hedin

Evert Svensson

Bengt Arweson

Jöns Nilsson
i Bästekille

Olle Westberg

Anders Dahlgren

Nils Carlshamre

Olof Johansson

Fritz Börjesson
i Glömminge

Ingrid Sundberg

Erik V. Johansson
i Simrishamn

Hans Nordgren

Torsten Gustafsson
i Stenkyrka